

POSJETI ▶

mladi.adventisti.hr

Provjeri ljetne aktivnosti, **prijavi** se na događaje i **budi dio** ekipe!

POSTOJI LI SUNCE?

Josip Salajster

“Gdje si bio kad zemlju utemeljih? Kazuj, ako ti je znanje sigurno. Znaš li tko joj je mjere odredio i nad njom uže mjerničko napeo?” — Bog

Postoje ljudi koji nerijetko upadaju u privatne ili javne rasprave u kojima gorljivo nastoje dokazati ili pobiti Božje postojanje. Međutim, niti jedno niti drugo nikada nikom u konačnici nije pošlo za rukom. Neki vjernici smatraju da je njihova sveta dužnost dokazati Božje postojanje onima koji ne vjeruju u Boga, te pritom nisu svjesni u što se upuštaju i kakav nemogući teret potpuno nepotrebno pokušavaju podići i nositi.

Prije svega, važno je razumjeti da je Bog dovoljno punoljetan, mudar i moćan da sâm otkrije i dokazuje opravdanost vjerovanja u Njegovo postojanje. Ovo dokazivanje, odnosno uvjeravanje, jest postupak koji se uspješno odvija isključivo djelovanjem Njegovog Duha. Drugim riječima, dokazivanje Božjeg postojanja nije ljudski posao. To nije moj problem, nego Božji.

U tom čudesnom, nadnaravnom postupku i djelovanju Svetog Duha, Bog može koristiti i ljude, i prirodu, i čuda, i odgovore na molitvu, i djela providjenja u različitim životnim okolnostima, baš kao i svoju Riječ, Sveto pismo; ali vodstvo i pečat svakog božanskog dokazivanja i otkrivanja istine djelo je i dar isključivo Njegovog sveprisutnog i sveznajućeg Duha.

Mnogi bi se željeli odnositi prema beskonačnom i svetom Bogu kao objektu znanstvenog i empirijskog eksperimenta. Htjeli bi dokazati ili pobiti Njegovo postojanje u znanstvenom laboratoriju. Drugi se pak prema Njemu odnose kao prema filozofskoj ideji koja se s malo genijalnog truda može obuhvatiti ili pobiti ljudskim sitnim i ograničenim umom. I

potom možda preobličiti u nekakvo duboko misaono poimanje ili filozofski sustav.

Ali, Boga se ne može staviti na papir i strpati u debele knjige, niti je On predmet znanstvenog laboratorijskog dokazivanja i eksperimentiranja; i stoga je nerazumno od ograničenih ljudi, filozofa i znanstvenika — koji danas jesu, a sutra su prah — tražiti i očekivati konačne dokaze za ili protiv Božje beskonačne veličine, odnosno Božjeg postojanja.

S druge strane, valja razumjeti i to da, ukoliko nam sâm Bog ne pruži dovoljno dokaza na kojima možemo temeljiti svoju vjeru, On nikada ne traži da vjerujemo. Njegovo postojanje, Njegov karakter, istinitost Njegove Riječi, sve to Bog može i želi potvrditi mnogim dokazima upućenim našem razumu.

Ali On nam daje i slobodu da sumnjamo, ako to želimo, On nas ne prisiljava ni na što. On ne uklanja mogućnost sumnje, jer bi na taj način čovjeku oduzeo njegovu temeljnu slobodu. Kad bi uklonio mogućnost sumnje, svi bi bili prisiljeni reći: "Vjerujem, prihvaćam, moram — a što mi drugo preostaje." Mnogi ljudi služili bi Bogu iz krivih pobuda i pod prisilom. Osnovni preduvjet svakog kvalitetnog odnosa ljubavi jest sloboda. I na toj slobodi i ljubavi Bog želi graditi odnose sa svojim stvorenjima.

Postoji dokaz koji je dostupan svima, i najobrazovanijima i najneukijima — dokaz osobnog iskustva. Bog nas poziva da osobno provjerimo istinitost Njegove Riječi i vjerodostojnost Njegovih obećanja.

Ateist je upitao ženu koja je čitala neku knjigu:

- Što to čitate?
- Čitam Božju riječ — odgovorila je ona.
- Božju riječ? Tko vam je rekao da je to Božja riječ?
- podrugljivo je upitao ateist.
- Sâm Bog — odgovorila je žena mirno.
- Doista? Kako to možete dokazati?

Žena je na to uzvratila:

- Možete li mi vi, gospodine, dokazati da postoji Sunce?
- Svakako. — odgovorio je ateist. — Najbolji dokaz za to je što me to Sunce grije i daje mi svjetlost.
- Točno! — rekla je žena. — Najbolji dokaz da je Biblija Božja riječ je taj što ona grije i rasvjetljuje mene.

U Psalmu 145 Božja riječ kaže: "Blizu je Gospod svima koji ga prizivaju, svima koji ga zazivlju iskreno." U Prvoj knjizi Ljetopisa, u 28. poglavlju piše: "Ako ga budeš tražio, dat će ti se da ga nađeš." Stoga, ne oslanjajte se samo na nečije riječi, već ispitajte sami za sebe. Jer Isus je rekao: "Sve što s vjerom zamolite dobit ćete." (Matej 21,22)

U svojoj beskrajnoj mudrosti i moći Bog može i želi svakoj osobi pristupiti na jedinstven, izvoran način. Svatko tko želi, može imati svoje duboko osobno i jedinstveno iskustvo čiju istinitost i snagu nikakav skepticizam ili nevjera većine društva ne mogu ugroziti ili nadvladati. Bog je Osoba. Bog je Duh. On je Ljubav koja čezne otkriti se svakom grešnom, ali iskrenom, poniznom i otvorenom srcu.

On se nikom ne opravdava i s nikim se ne natječe. Nikog ne prisiljava i nikog ne podmićuje. On jednostavno i bezuvjetno voli. A kad sudi, sudi pravedno, a osuđuje samo one koji svjesno, oholo i uporno odbacuju i gaze Njegovu krv i vječna načela nesebičnosti. Njegovi najjači dokazi su ljubav, milosrđe i oprost.

Onog posebnog dana, na onom najkrvavijem križu, u srcu onog izmučenog Čovjeka, u najvećim dubinama boli Njegove probodene duše, ubijen sam ja umjesto mene i čitavog mojeg sebičnog i promašenog života. Ubijen si ti umjesto tebe i čitavog tvojeg sebičnog i promašenog života. Ubijeni su svi umjesto svih. Stoga svi koji vjeruju i više od svega žele mir s Bogom, mogu ga dobiti jedino u podnožju križa i pred prijestoljem milosti. Samo tamo je još uvijek naša jedina nada; naš jedini oprost, utjeha i mir. Samo tamo je još uvijek naš jedini Kruh i vječni Život. Njegova čudesna ljubav prema nama nije se umorila. Ona je sve što uistinu imamo; naša jedina nada. Sve drugo, prije ili kasnije, pretvorit će se u prah i jedno veliko tragično ništa.

Njegova čudesna ljubav prema nama nije se umorila. Ona je sve što uistinu imamo; naša jedina nada. Sve drugo, prije ili kasnije, pretvorit će se u prah i jedno veliko tragično ništa.

Mladi iz crkve Zagreb 1, i još neki naši prijatelji, su se 3. lipnja zaputili na duhovni odmor u Split. Bilo nas je dvadeset i šestero, a sâm put prema odredištu prošao je brzo, uz zanimljive razgovore i lijepe pjesme. Na putu za Split stali smo kod mosta preko Šibenskog zaljeva i rijeke Krke, što nam je bio uvod u cijelu pustolovinu koja nas je čekala. Neko vrijeme uživali smo u predivnom pogledu na Skradin, snimili prve zajedničke fotografije i protegnuli noge, a zatim smo nastavili put prema Splitu.

Druga postaja bila nam je tvrđava Klis, gdje su nam vodiči bili Lucija i Evan. Evan je iznosio zanimljive povijesne podatke prilikom razgledavanja, pa nam je penjanje prema vrhu prošlo uz veseo smijeh, a naučili smo i neke nove činjenice. Pri dolasku u našu splitsku crkvu, gdje smo odsjeli, dočekala nas je ukusna večera koju nam je pripremila obitelj Zeko. Lijepo su nas ugostili, te im od srca zahvaljujemo. Večernju šetnju splitskom rivom iskoristili smo za još bolje međusobno upoznavanje, a sklopila su se i neka nova prijateljstva. Sutradan, u petak, posjetili smo Vidovu goru na otoku Braču, s koje smo imali očaravajući pogled, odličan za snimanje i nove profilne slike za društvene mreže.

Ostatak dana proveli smo na Bolu, na poznatoj plaži Zlatni rat. More je bilo vrlo osvježavajuće, i svi smo bili dovoljno hrabri da se okupamo. U subotu smo imali blagoslovljeno bogoslužje uz puno pjesama, pouku i duhovnu misao. Nakon ručka uputili smo se u kilometarsku šetnju na Marjan, a samo su najuporniji osvojili vrh. Duhovne poruke svake večeri s nama je imao pastor Matej Anton Lukšić, koji nas je proveo kroz Samsonov život i njegove životne odluke. Poruke su bile poput napete mini-serije, a većina nas se mogla pronaći u nekim od Samsonovih odluka, pa smo izvukli važne pouke, ohrabrenja i blagoslove.

U nedjelju smo išli na rafting na Cetinu. Dovoljno je reći da smo se svi vratili s osmijehom na licu. Uz zajednički ručak, prepuni dojmova, razmjenjivali smo dogodovštine i iskustva s raftinga. Možemo se složiti da nam je ovo druženje doista bilo na blagoslov i da se naša zajednica ojačala. Stvorena su nova prijateljstva, nova iskustva i nova svjedočanstva koja nećemo zaboraviti. Približili smo se jedni drugima i Bogu. Radujemo se ovakvom sljedećem duhovnom odmoru.

“VOLIM BOGA, VOLIM LJUDE, VOLIM PRIRODU!” — to su bile prve riječi izviđača KID-a Kornjače u Osijeku 2007. godine. Otkad su osnovani kršćanski izviđači u Hrvatskoj, tom smo se osnivanju priključili i mi mladi iz Osijeka. Vođa našeg KID-a je bio Radovan Popadić, s mojim ocem kao zamjenikom. Bilo nas je oko deset redovitih članova, a išli smo na kampiranja u Draž, Jasenovac i Bistru kod Zagreba. Bile su to lijepe godine, pune iskustva, poznanstva i druženja. No lijepome ponekad dođe kraj. Kornjače su bile aktivne svega tri godine, dok se nismo razišli svatko svojim putem.

Još kao mali dječak, oduvijek sam volio provoditi vrijeme u prirodi, istraživati, baviti se sportom i jednostavno upijati ljepote koje je naš Bog stvorio. Sada, jedanaest godina kasnije, došlo je do ponovnog pokretanja društva izviđača, bez obzira na otežane prilike vezane uz Covid-19. Ovog puta ne pod nazivom Kornjače, već kao Kormorani. Kormorani su najveće ptice u Osječko-baranjskoj županiji, a nastanjuju se isključivo u parku prirode Kopački rit. Budući da često idemo tamo na izlete i u šetnju, ideja za naziv društva bila je tu.

Nakon mjesec dana planiranja, obavljanja poziva, nabava svega potrebnog (oprema, uniforme i slično), 29. svibnja smo imali službeno otvaranje i primanje u Savez kršćanskih izviđačkih društava, što je vodio naš voditelj SKID-a, Matej A. Lukšić. Imali smo svečanu subotu, izgovorili smo izviđačke zavjete te obavili predaje marama. Trenutno imamo sedam aktivnih članova, s tim da smo svi skauti, dakle s više od osamnaest godina. Tijekom mjesec dana prošli smo čvorove, putne znakove, signalizaciju, a trenutno izučavamo tipove vatre. Obavili smo i mala natjecanja između pojedinaca, kako bismo se potaknuli da ostvarimo što bolje rezultate. Budući da smo novi, imamo još dosta toga za naučiti — sve što bi jedan ozbiljan izviđač trebao znati. Cilj nam je da se naš broj poveća, da dođemo u kontakt s drugim mladima izvan crkve te da možemo misijski djelovati volontirajući i sudjelujući u različitim programima u gradu Osijeku. Tako će još više ljudi upoznati nas, našu crkvu i aktivnosti kojima se bavimo kao adventisti i izviđači. Zahvaljujemo Bogu na prilici i odgovorenim molitvama. Molimo sve vas da nas podržite, i želja nam je da znanjem i vještinama možemo napredovati, kako bismo bili od pomoći jedni drugima, ovisno o potrebama.

Naš život je sastavljen od mnogo dijelova, kao što su školovanje, zdravlje, prijatelji i obitelj. Među najvažnijima su naši odnosi s vršnjacima i suprotnim spolom.

A iznad svega, najvažnije je voljeti i biti voljen u prisnoj vezi, jer to može utjecati na sve druge dijelove našeg života. Ali što je prava ljubav?

Prije svega, to je odnos, veza koju treba negovati. Rijetko kad do nje dolazi slučajno te da trajno ostaje. A jedan od najboljih načina negovanja ljubavi jest pomoću komuniciranja. Razgovor s partnerom, prijateljima i kolegama pomoći će vam da ih razumijete i cijenite. Osim toga, otkrila sam deset načela ljubavi koja će vam pomoći ne samo da nađete ljubav, već da u njoj ostanete.

1. Ljubav ne izaziva povrede. Fizičko ili emocionalno zlostavljanje u bilo kojem obliku nije ljubav. Oni koji vas povrjeđuju, bilo fizički ili emocionalno, uopće vas ne vole. Oni se trebaju brinuti za vas, a ne zlostavljati vas.

2. Ljubav nije manipulativna. Ljubav se ne smije koristiti za to da drugi učine ono što vi želite. Nemojte nikad popustiti zahtjevu koji se zasniva na taktici: “Ako me voliš,

Kako stvarno voljeti?

Isključivo za tinejdžere

učinit ćeš to." Osoba koja vas voli ne bi vas nikad smjela pokušati prisiljavati da učinite nešto što ne želite. Ljubav nije razlog da zadovoljite svoje prohtjeve.

3. Ljubav je snažan osjećaj brige za drugu osobu.

Ljubav može imati mnoštvo oblika — može biti platonska, romantična, prijateljska ili obiteljska — ali ona je uvijek povezana s brigom za drugoga. Premda je istina da se veliki dio ljubavi sastoji od davanja prednosti sreći druge osobe, to nikad ne znači da ćete zanemariti svoje vrijednosti i prestati biti ono što jeste.

4. Željet ćete da osoba koju volite bude sretna.

Lako je da na prvo mjesto u životu stavite svoju sreću. Ali kad prednost dajete sreći druge osobe, događa se nešto vrlo značajno: njezina sreća vam se vraća pa ste i vi sretni.

5. Lako je zamijeniti strast i ljubav. Prava mjera romantične ljubavi jest prednost i povjerenje, a ne tjelesna privlačnost. Ljubav je mnogo dublja od spolne privlačnosti; mora postojati mjera povjerenja i predanosti koja je podupire. To iz veze samo po sebi često isključuje strast.

6. Moguće je u bilo koje vrijeme osjećati romantičnu ljubav prema jednoj ili više osoba.

Ako je moguće da istodobno volite oba roditelja, zašto bi bilo nemoguće da istodobno osjećate romantičnu ljubav prema dvjema osobama? Ako se nađete u takvim okolnostima, ne budite emocionalno zbunjeni. Smatrajte romantične osjećaje koje gajite prema tim drugim osobama onim što i jesu — osjećajima. Ako ste slobodni, morat ćete izabrati jednu ili drugu osobu, ali zasad uživajte u oba prijateljstva.

7. Seks nije ljubav i ljubav nije seks. Seks može biti dio romantične ljubavi, ali nikad nije obvezan. Ljudi često smatraju da je seks jedini način pokazivanja ljubavi, ali ono što zapravo doživljavaju nije ljubav.

8. Romantična ljubav će izbljediti. Kad romantična ljubav nestaje, za to nema uvijek jasnog razloga. Veza s nekim tko vas više ne voli ne odražava se na vašu vrijednost kao osobe, ili na vašu poželjnost. Vaši se osjećaji mijenjaju i ponekad ljubav koju ste osjećali prema nekome nestaje. Ako ste u braku, gašenje romantične ljubavi ne znači kraj vašeg ljubavnog odnosa. Ljubav je više od romanse. Bračna ljubav treba biti doživotna predanost.

9. Ljubav treba činiti da se osjećate sretni. Nitko ne želi ostati u vezi u kojoj je nesretan. Vi se želite osjećati sigurni, zaštićeni, poštovani i cijenjeni, i to vas treba usrećiti.

10. Prava ljubav se izgrađuje na prijateljstvu.

Najuspješnije ljubavne veze počele su kao prijateljstva, što je vjerojatno razlog njihovoj uspješnosti. Što bolje poznajete drugu osobu, to bolje ćete se s njom slagati i takva će veza najvjerojatnije biti trajna. U vezi u kojoj vlada prava ljubav, to što cijenite svojeg partnera kao prijatelja značit će vam više od svega drugog. Prijateljstva se ne izgrađuju isključivo na seksualnom odnosu. Zbog toga prvo gradite prijateljstva, a onda tražite partnera za ljubav.

Neka vas vodi ovih deset načela prave ljubavi pa ćete, uz Božju pomoć, gotovo sigurno uspjeti naći "pravu" osobu za sebe.

(Nastavak iz prošlog broja)

Sve to vrijeme Bog je radio sa mnom i u meni. Provodio bih sate na koljenima tražeći Boga da uzme moje grijehе — ono što me je privlačilo prema istom spolu. Ali to se nije dogodilo sve dok nisam prestao govoriti Bogu što da radi i dopustio Mu da me vodi kako bih uopće nešto postigao. Kasnije sam shvatio da je ono što sam tražio bio čudesni “lijek”. Shvatio sam da Bog neće uzeti od mene nešto što ja nisam spreman pustiti. Ja sam trebao željeti predati svoj grijeh. Stoga sam se počeo moliti da mi Bog dâ želju da to predam.

U tom trenutku je Bog stupio na pozornicu i počeo djelovati. Pokazao mi je da, kad imam takve misli, ako ih odmah prepustim Njemu i ako tražim Krista da mi pomogne odmah i tada, te će želje dolaziti sve rjeđe. To je bilo teško. Naviknuo sam prihvaćati takve misli i osjećaje cijelog svojeg života. Ali kako sam se vježbao da ih propustim, dolazile su sve rjeđe i s manjim intenzitetom.

Tada sam došao u fazu kad su se takve misli i osjećaji prema istom spolu pojavile samo ako sam se već borio s nečim drugim, primjerice, sa svojim temperamentom ili slično. Ako bih se udaljio od Boga, osjećaji prema istom spolu bi se vratili. Morao sam se boriti da ih ponovno predam Kristu i ostavim ih. Ali na kraju se dogodilo da su takvi osjećaji potpuno nestali. Shvatio sam da, kad bih posustao i borio se s nečim drugim, đavla bi došao s privlačnošću prema istom spolu. No ja bih odmah potražio Kristovu pomoć i On bi mi pomogao s čim god sam se u tom trenutku borio. Stoga je za đavla postalo “kontraproduktivno” da me kuša na taj način. Njegova kušnja je postala najsigurniji način da pođem u Kristove ruke. Tako sam došao do trenutka u svojem životu kad više nisam redovito osjećao privlačnost prema istom spolu, ali još uvijek nisam mogao razumjeti privlačnost prema ženama.

No, priča ovdje ne završava. Bog je stavio snažan teret na moje srce da radim u crkvi, da se više uključim i konačno krenem u školu evangelizacije pod nazivom *Arise*, koju vodi služba *Light Bearers* u Jasperu u Oregonu. Zahvaljujući velikodušnoj potpori moje crkve i nekoliko njezinih članova, uspio sam skupiti dovoljno novca kako bih se prijavio i započeo

školovanje. Bog je otvorio vrata i ja sam pošao.

U školi *Arise* sam nastavio učiti i produbljavati odnos s Kristom. I dalje sam imao borbe i taj neki uvijek prisutan dosadni osjećaj da bih trebao poći još dublje, da postoji nešto što još uvijek ne razumijem i što nisam bio spreman razumjeti. Počeo sam se jako uznemiravati, iako sam učio mnoge predivne činjenice jednu za drugom. Pokazano mi je da je Bog ljubav u svoj svojoj beskonačnoj slavi! Pokazano mi je značenje Evanđelja. Po prvi put sam potpuno shvaćao da možemo biti sigurni u svoje spasenje. Ali čak i pored svega toga, još uvijek je postojalo to nešto između nas — između Boga i mene.

Mali dijelovi slagalice počeli su se spajati kad je pastor Ty Gibson počeo objašnjavati redak u Ponovljenom zakonu 5,9: “*Ne klanjaj im se niti im služi. Jer ja, Jahve, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran. Kažnjavam grijeh otaca – onih koji me mrze – na djeci do trećeg i četvrtog koljena.*”

Govorio je o pojmu epigenetike, znanosti koja proučava kako se geni aktiviraju i deaktiviraju određenim čimbenicima u našim životima. Ljudi koji, primjerice, imaju jednake gene, ali jedni žive strastvenijim životom, dok drugi žive opuštenije, mogu na kraju posjedovati različite gene, “uključene” ili “isključene”, ovisno o prigodi. To može dovesti do cijelog niza komplikacija, uključujući bolesti i slično. Moguće je da je to ono o čemu Bog govori u ovom retku. Moguće je da grijeh ima tjelesnu komponentu, te sklonosti prema grijehu mogu biti prenesene kroz generacije.

Zbog toga sam počeo razmišljati o naravi privlačnosti prema istom spolu, s obzirom da ja nikada nisam bio u prilici u kojoj bih svjesno odabrao biti privučen istom spolu. To je oduvijek bilo u meni. Stoga mi je bila zanimljiva zamisao da se grijeh može naslijediti, jer je to tako doista bilo u mojem slučaju.

U školi *Arise* sam također prisustvovao nastavi koju je vodila Rise Rafferty, supruga Jamesa Raffertyja. Ona je

držala nastavu o holističkoj zdravstvenoj poruci i učila nas da na sebe moramo početi gledati kao na cjelovita bića: um, tijelo i duh. To troje je usko povezano. Isključite li bilo koje od njih, mi nismo više ono što jesmo. Kako bismo bili istinski zdravi, moramo njegovati sva tri aspekta. Na njezinoj nastavi učili smo gledati na sebe kao na cjelovita bića. Naš um, tijelo i duh su blisko isprepleteni.

Sve me je to potaklo da razmišljam o svojim unaprijed stvorenim predodžbama, s obzirom da sam uvijek smatrao da su ljudska bića razjedinjene komponente. Primjerice, učestala misao među LGBTQ+ zajednicom je da su spolni identitet i seksualna orijentacija nešto različito.

Pastor Gibson je jednom također držao nastavu gdje smo se usmjerili na drugo poglavlje Poslanice Efežanima. Otvorite sa mnom i pročitajte: “(S Kristom oživi) i vas koji ste bili mrtvi zbog svojih prekršaja i grijeha u kojima ste nekoć živjeli prema eonu ovoga svijeta, prema gospodaru zračnog kraljevstva — duhu koji je sada na djelu među nevjernicima. Među ovima smo nekoć i mi svi živjeli u svojim tjelesnim požudama vršeci prohtjeve tijela i svog samovoljnog mišljenja i bili od naravi djeca srdžbe kao i svi ostali. Ali Bog koji je bogat milosrđem — iz svoje velike ljubavi kojom nas je ljubio — nas, koji smo bili mrtvi zbog grijeha, s Kristom oživi — milošću ste spašeni! S njim nas i uskrisi i s njim postavi na nebesima, u Kristu Isusu, da u vjekovima koji nadolaze pokaže izvanredno bogatstvo svoje milosti dobrotom prema nama u Kristu Isusu. Da, milošću ste spašeni — po vjeri. To ne dolazi od vas; to je dar Božji!” (Efežanima 2,1-8) Zanimljivo je da se ovdje koristi grčka riječ *sozo* što znači “spasiti, čuvati, spasiti od opasnosti, izliječiti i obnoviti”.

Sve spomenute zamisli počinjale su imati smisla za moj život: grijeh kao duhovna rana, naslijeđene sklonosti i Krist kao naš Iscjelitelj. Sve to vrijeme sam molio Boga da u potpunosti ukloni moj grijeh. No svaki put kad bih osjetio privlačnost prema ženama, obuzeo bi me strah. To vam se može činiti neobičnim. Ali kad ste cijeli svoj život živjeli na određeni način, početi osjećati drukčiju stvarnost je doista teško.

Mislim da je iz tog razloga Bog bio strpljiv sa mnom. Moguće je da se u početku ne bih mogao nositi sa svim posljedicama čudotvornog izlječenja. U konačnici sam bio toliko frustriran kad sam shvatio da, svaki put kad se molim za iscjeljenje toga grijeha, on me vodi k privlačnosti prema suprotnom spolu. To mi je bilo previše.

Vidite, moje pretpostavke o tome kakvi su heteroseksualni muškarci bile su iskrivljene. Iz moje perspektive biti heteroseksualni muškarac je značilo mrziti, biti pun predrasuda i biti nasilnik — s obzirom da sam s njihove strane bio ismijavan, primao prijetnje smrću i slušao da zaslužujem biti vječno u paklu zbog toga što sam bio.

Vidio sam kako se moji svjetovni prijatelji odnose prema ženama na ružan način. Odnosili su se prema

njima kao prema seksualnim objektima, nisu uvažavali njihovo mišljenje, varali su ih i iskorištavali. Nisam želio postati to. Zapravo, to sam rekao i Bogu na jednoj od mojih jutarnjih šetnji. Rekao sam Mu: “Gle, mogu se oduprijeti privlačnosti istom spolu, shvaćam da je to loše. Ali neću postati heteroseksualac. Mrzim takve. Ne želim biti ni sličan njima. Radije bih gorio nego postao heteroseksualac. Tako da, ako je to Tvoj plan za mene, mislim da smo ovdje završili.”

Naravno da Bog nije htio da postanem takva osoba. Nije htio da postanem pun predrasuda, nasilnik, zasigurno ne muškarac koji se prema ženama odnosi kao prema objektima. Sram me je priznati da sam nešto takvo rekao Bogu. Ponekad kad razmišljamo o odustajanju, ležerno upotrebljavamo prijetnje protiv Boga kako bismo dobili ono što mi želimo. To činimo jer znamo da to Njega boli više nego nas, jer On nas voli više nego što mi volimo sami sebe. Tako da sam se tada našao u stanju da sam bio ljutit i uplašen i prkosio Bogu. A što On čini? Hoće li On ići u kompromis? Hoće li reći: “Hej, hej, nisam te mislio uvrijediti, porazgovarajmo, dogovorimo se!” Neće!

Danas u svijetu postoji popularna ideja, u širem evangeličkom svijetu pa i u samom adventizmu, da s istinom trebamo ući u kompromis. Ne želi se nikoga povrijediti pa se odustaje od istine u korist kompromisa i podilaženja ljudskim osjećajima. Ali Bog tako ne radi.

Bog nije tako radio niti sa mnom. On je udvostručio svoje napore u očajničkom pokušaju da me dosegne. Rekao mi je: "Ti misliš da znaš što je istina. Dopusti mi da ti pokažem pravu istinu." I u trenutku jasnoće nadahnute Svetim Duhom pokazao mi je što je homoseksualnost. Pokazao mi je da je to, kao i svi grijesi, duhovna rana.

Pokazao mi je da sam na sebe gledao kao kroz naočale čija su stakla bila načinjena od te moje duhovne rane. Cijeli svoj život sam sebe gledao kroz te naočale i mislio sam da sam to što jesam. Ali u tom trenutku Bog mi je pokazao da ću, ako skinem svoje naočale, vidjeti svoju ranu onakvom kakva ona jest. Istina je postala očita. Ja nisam homoseksualac koji se liječi. Ja nisam spašeni gej muškarac. Ono što ja jesam, i što sam oduvijek bio, jest dijete Božje. Dijete koje je bilo zavedeno da na sebe gleda kroz naočale duhovne rane. U trenutku kad sam bio uvrijeđen i ljutit što Bog od mene želi učiniti ispravnog muškarca, On je uložio veći trud i rekao mi da se ne moram brinuti o pretvorbi u ispravnog heteroseksualnog muškarca, jer ja to već jesam!

Moram priznati da je to bila prava "knedla" za progutati. Isprva to nisam dobro prihvatio. Ali u konačnici me je spasio trud koji je Bog uložio, bez obzira na povrijeđenost mojih osjećaja. To je razlog zašto sam danas ovdje. To je razlog zašto Ga i dalje tražim, jer znam da će mi On uvijek reći istinu, čak i kad ju je teško čuti. Toliko me voli.

Bilo je teško proći kroz sve to: izgubiti odnos s Bogom u mladosti, biti meta mržnje koju sam osjećao odrastajući, prolaziti kroz depresiju i anksioznost dok sam živio u svijetu bez nade ili smisla. No kroz sve to uvijek sam imao to jedno: znao sam tko sam bio. Gledao bih ljude koji nisu bili sigurni tko su, koji bi tračali kroz život kako bi pronašli sebe, suočavajući se s osjećajem prijezira. Ja sam znao tko sam. To znanje je bilo moj temelj, moja stijena. No, Bog mi se suprotstavio govoreći: "Ne, ne znaš tko si. Nemaš pojma! Ja sam tvoj Temelj! Ja sam tvoja Stijena! Sve što si mislio da znaš je krivo! Ja sam Onaj na koga možeš računati!"

U književnosti postoji nešto što se zove neočekivani obrat. U neočekivanom obratu priča ima jedan događaj ili objavu koja sve ono što si mislio da znaš — okrene naglavce. Dakle, sve ono što sam mislio da znam o sebi, o svojem životu, o tome tko sam mislio da jesam, bilo je krivo. To je bio moj neočekivani obrat. Proces posvećenja me na kraju doveo do toga da ne samo da sam prihvatio da je homoseksualnost grijeh, nego sam Bogu želio predati sve što god mogu, shvativši konačno da se u Kristu nalazi pobjeda nad grijehom.

Stoga želim potaknuti moju braću i sestre u vjeri, koji su se borili ili se bore s privlačnošću prema istom spolu, ili s problemima spolnog identiteta: nemojte slušati što vam svijet govori, nemojte slušati što vam ljudi oko vas govore; umjesto toga, slušajte što vam Bog govori. Pozovite Ga da vam pokaže kako On želi da živite svoje živote. Tražite Svetog Duha da bude s vama dok proučavate Pismo kako biste uvidjeli da je Bog dobar. Predajte svoje živote Isusu

i On vas nikada neće napustiti. Ono što sam vam rekao je ono što mi je Isus pokazao.

On svakoga od nas vodi posebnim putem prema Ocu. Svatko od nas ima određeni način učenja i vlastite probleme s kojima se moramo boriti kako bismo došli do stanja u kojem potpuno vjerujemo Bogu. Neka od mojih iskustava neće biti poput vaših; neka će biti. Ali nemojte odustati. Bog vidi homoseksualnost i zbunjenost prema spolu kao dio ovog slomljenog svijeta; kao način života koji On ne želi za nas. Mi koji smo se suočavali s takvim privlačnostima i osjećajima znamo to vrlo dobro. Mi znamo da takvi osjećaji nisu dobri za nas. Budite dobre volje! Krist je pobijedio svijet, uključujući i takve probleme! Molite se nebeskom Ocu! Vapite svojem Spasitelju! On će vam pomoći. Možda ne na takav drastičan način kao u mojem iskustvu.

Možda se borite s takvim privlačnostima cijeli svoj život. Znam da i sada u mojem životu postoje trenuci u kojima bih se, kad bih sebi dopustio da se prepustim tim mislima i privlačnostima, mogao ponovno vratiti natrag borbi s tim. Te "utabane staze" u mojem umu su još uvijek tamo. Ali ne možemo ostati na tom putu. Kad padnemo, moramo ponovno ustati. Moramo tražiti oprost i nastaviti dalje. Nebo je naš dom i stoga znamo da će te borbe jednog dana postati davna sjećanja. Ljubav Onoga tko nas najbolje voli i najbolje poznaje potpuno će nas izliječiti.

Hvala vam što se pročitali moje iskustvo. Nadam se da će vam barem donekle pomoći u vašim životima.

Vaš brat u Kristu,
Jeremy Salleng

